

ἀδικοῦντοίς, quasi verò ipsa sit affecta iniuria, quòd ab adolescente formoso fuisset amata. πεπράξαί. Paulò pòst faturo utitur, quo monstret in reprimendis iniuriis Plutum vindicem esse accerrimum & promptissimum. εὐπαθόντα. πρῶτον anorme verbum est, & per se passivum, id est, quod voce actiua passionem significat, idcirco

A illi subiungit præpositionem cū genitiuo, haud aliter quàm si participium esset passivum. Opposita sunt significationis εὐπάθειν & εὐποιεῖν. Qui beneficium recipit ab aliquo, εὐπάθει, qui in aliam prior confert, εὐποιεῖ, nam si rependit, ἀντιποιεῖ.

Η μηδ' ὀπιουὶ δίκαιον ἀγαθὸν ἐς ἔχειν.
Χρ. Οὐκοῦν καὶ ἐκάστῳ ἀπεδίδου τῶν νύκτασι;
Γρ. Ἀλλ' οὐδέποτε με ζῶσαν ἀπολείψειν ἐπι.
Χρ. Ορθῶς γε. νῦν δέ γ' οὐκ ἐπι ζῆν σ' οἶεται.
Γρ. Ὑπὸ τῆς γὰρ ἀλγος κατατέτηκ', αὐ φιλῶτε.
Χρ. Οὐκ. ἀλλὰ κατὰσέσηπας, ὡς γέ μοι δοκεῖς.
Γρ. Διὰ δακτυλίου μὲν οὐδ' ἐμέ γ' αὖ διεκτύπησας.
Χρ. Εἰ τυγχάνει γ' ὁ δακτύλιος ἂν τηλία.
Γρ. Καί μιν τὸ μειράκιον τοῦ περὶ σέρεται.
Οὐπὲρ πάλας κατατρούσα τυγχάνω.
Εοικε δ' ὅτ' ἡ Κῶμον βαδίζειν. Χρ. Φάνεται.
Στέφανόν γέ τι καὶ δ' ἄδ' ἔχον πορεύεται.

Compellat: aut ne particulam minutulam facultatum mearum habere eum sinat.
CH. An non rependit tibi quavis nocte meritum?
AN. At pollicebatur, quòd me, quantisper viverem,
Nunquam vellet deserere. CH. rectè isthuc quidem:
Verum is non censet te amplius superstitem.
AN. Ego certè pro viatore iam liquefactus sum.
CH. Imò putrefactus, ut mihi videre tu quidem.
AN. Sanè per medium me pertraxeris annulum.
CH. Siquidem is fortè esset cribri circulus.
AN. Sed eccum ipsum adolescentem, de quo conqueror:
Mibi videtur iturus ad aliquod conuiuium.
CH. Apparet: nam coronam gestat, & facem.

Σχόλια. Η μηδ' ὀπιουὶ δίκαιον.] ἢ δίκαιον ὅτι μηδ' ὀπιουὶ ἀγαθὸν ἔχειν ἢ νεανίσκον. Ἀλλὰ κατασέσηπας.] ὑπὸ τῆς γήρας καὶ τῆς γήρατος. γελίου ἢ χάρου, οὐ κατὰτέτηκας εἶπεν, ἀλλὰ κατὰσέσηπας. Ὀν τηλία.] κοσίνου κύκλος ἢ ἄνις πλατέα ἐφ' ἧς ἀλφίτα ποιῶσιν. ἐν δὲ τῆς ὑπομήματι οὕτως. τοῦτο τί ἐστίν ἐν οἴδα. ὅτι δὲ συμβάλλεται ἐν Μαεικᾷ εὐπόλιδος, οἴδα. καὶ γὰρ τῶν ὑπερβόλου μίτερα τηλία. εἰπάσει τῆς πλατέας ἀνιδι. τινὲς δὲ τηλίαν, ξύλον φασὶ πλατύ. εἰς δ' οἱ ἀρτοκόποι τοὺς ἀρτους ὅπ' ἔχουσιν. ἀλλοὶ δὲ τηλίαν τὸ τῆς καπνοδόχου πῶμα ὅ ἐστι περιφέρεις. φησὶν οὖν ὅτι δὲ δακτυλίου ἐκλυθῆς, εἰάν ἢ ὁ δακτύλιος τηλία τοῦτο δὲ εἰς παχέας αὐτῆς οὐσης, καὶ μὴ θυμαρῆς δὲ δακτυλίου ἐκλυθῆς ἀλλὰ δὲ τηλίας. ἄλλως. τηλία ἔχει μὲν τοῖς κατ' ἐαυτὸν ἀπορον. εἰάν ἢ τὸ ἐν Μαεικᾷ προσέλεθ' ἐντα εἰς τηλίαν φησὶ τὰ τοῦ ὑπερβόλου ὅσα ἐμβεβλήσασιν, ἀπορώτερον ἔσαι. ζητητέον οὖν. τηλία μὲν γὰρ ἐστίν, ἢ ἀπερῶπιος ἄνις. εἰάν ἢ τρυπηθῆ, ἀφ' ἧς γινέσθαι λέγει οὖν ὅτι εἰ μὴ ὁ δακτύλιος τοῦτον ἔχει τρυπημα, ὡς δοκεῖν ἐπ' ἐν τηλία τὸ τρύπημα. ἄλλως. τηλία ἄνις ἢ λεγομένη κάρδοπος. τηλία ἢ σπλία. ὡσπερ τὸ σήμερον τήμερον. καὶ δ' ἢ καὶ ἰδίως ἐναλεῖτο τηλία περιφραζομένη ἀνιδων ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐν φ' ἀλφίτα. ὅπ' ἔχουσιν. καὶ ὅρ' ἔχουσιν τοὺς ὅρ' ἔχουσιν σπυρίδαλλον ἐν τούτῳ. καὶ μιν τὸ μειράκιον.] φησὶσιν ὁ πᾶς σφάραγος κομίζων τῶν πλούτων δὲ τὸ πεπλουτηκέαι.

καὶ, nocturnos tangit concubitus, à quibus anum nullis noctibus temperasse ait, quo nomine salacissimam eam fuisse perdocet. ἀπεδίδεν. ἢ χάρου vel τὸ ὀφειλόμενον. ὀρθῶς, illud itustus anui, quam significat adeo multis annis esse grauatam, ut adolescenti credibile meritò fuerit, iam pridem eam è vitis excessisse. κατὰτέτηκα, perfectum medium à κατὰλίκομαι. emarcui, extenuata sum, gracilis & macilenta effecta. οὐχ. Videtur primum innuere vetulam non esse dolore maceratam, sed maioris risus gratia, præter expectationem subdit, ἐκ. ἢ μόνον κατατέτηκας, ἀλλὰ κατὰσέσηπας, præ nimio senio putris es, tota saniosa, rancidula, litu & carie obducta. hoc particip. est à med. κατασέσηπαι. δακτύλιος. Qui morbo, tristitia, studio, aut alia quavis re, arefacti supramodum gracilescunt, per anulum transire, vel trahi posse dicuntur. ὡν cum τυγχάνει abundat. τηλία est cribri circumferentia, κατατρούσα τυγχάνω, sum accusans, pro κατατρού. Κῶμον. Fuit Comus comestationū, ebrietatis, & intemperantiæ Deus, quem iuventus olim colere se existimabat, dum ante fores amicarum noctu cum facibus & musicis instrumentis saltabant, nonnunquam etiam perpoti foribus effractis in aedes irrumpebant. Quod adolescentem facere velle, & neglecta se, illum aliā abire, interpretatur suspicax anus, cū tamē Pluto sacrificaturus accedat, & de more coronatus, facē illi adferat. φαίνε.] Auget aniculæ suspicionē, & per se plus satis insanietē, amplius etiā instigat.

GERARDVS. Μηδ' ὀπιουὶ.] Si ad δίκαιον refert, sonat, nulla profus ratione par est. Si ad ἀγαθόν, ne minutulam portionem bonorum meorum habere eum æquum est. καὶ δ' ἐκάστῳ τῶν νύκτασι.